

ת"פ 35869/10/23 - מדינת ישראל נגד ועד זבידאת, מחמד מרעי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 35869-10-23 מדינת ישראל נ' זבידאת(עציר)
ואח'

לפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמים
	1. ועד זבידאת
	2. מחמד מרעי (עציר)

גזר דין

הנאשמים הורשעו על סמך הודאתם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

עובדות כתב האישום בו הורשעו הנאשמים:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היה נאשם 1 תושב יהודה ושומרון - ג'נין והנאשם תושב יהודה ושומרון - ערבונה, ולא היו בידם אשרת שהייה ו/או היתר עבודה ו/או היתר כניסה לתחומי מדינת ישראל (להלן: "היתר כדין").

בתאריך 20.10.23, סמוך לשעה 23:00, נמצאו הנאשמים במרכז המסחרי בכיכר מאירהוף בחיפה, וזאת מבלי שהיה בידם כל אישור ו/או רישיון כניסה לישראל או לשהייה בה או לעבוד בתחומה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של נאשם 2 (טע/2) הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2020.

טיעוני הצדדים:

במסגרת טיעוניה בכתב (טע/1), טענה המאשימה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשי הנאשמים הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ולמנוע כניסתם של זרים ללא אישור השלטונות מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשמים נכנסו לישראל ושהו בה ללא היתרים מתאימים, והם הודו בחקירתם ששהו בישראל כשלושה שבועות עובר למועד תפיסתם.

עמוד 1

המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר בפועל ל-7 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה שניתנה לאחרונה בבתי משפט מחוזיים, המשנה את המתחם של הלכת אלהרוש בעניינם של שוהים בלתי חוקיים בישראל, אשר נכנסו או שהו בישראל לאחר תחילת המלחמה.

המאשימה ביקשה להשית על נאשם 1 עונש בתחתית מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה, ולמקם את עונשו של נאשם 2 ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם, וכן להטיל על שני הנאשמים מאסר על תנאי והתחייבות.

ב"כ הנאשמים טען כי הנאשמים נכנסו לישראל לצרכי פרנסה וכי מתחם העונש ההולם הוא המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש.

באשר לנאשם 1 נטען כי הוא ללא עבר פלילי, זוהי כניסתו הראשונה לישראל שלא כדין, ואלמלא מצב החירום הוא לא היה עומד לדין. עוד נטען כי בעבר נאשם 1 קיבל היתרי כניסה לישראל (טע/5).

באשר לנאשם 2 נטען כי אמנם לחובתו עבר פלילי, אך הרשעתו האחרונה היא משנת 2020, והוא נכנס לישראל בגלל מצב כלכלי קשה. עוד נטען כי יש להתחשב במצבו הרפואי של אמו (טע/4).

לאור האמור לעיל, ובשים לב להודאת הנאשמים בהזדמנות הראשונה, ביקש ב"כ הנאשמים להסתפק בימי מעצרם.

דברי הנאשמים:

נאשם 1 מסר כי נכנס לישראל צרכי עבודה, ואילו נאשם 2 מסר כי נכנס לישראל לצורך קבלת טיפולים רפואיים.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירה של כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל, הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כמו כן, מביצוע עבירה זו אף נפגעת תחושת בטחון הציבור.

כתב האישום אינו מפרט את המועד שבו נכנסו הנאשמים לתחומי המדינה, אך בהתאם לכתב האישום גם לאחר פרוץ המלחמה בתאריך 7.10.23 נותרו בתחומה.

משכך, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ב"כ הנאשמים הפנה לרע"פ 3677/13 **אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר לא נלוו לה עבירות נוספות, נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל וביקש לקבוע כי זהו המתחם בענייננו.

בהתאם להלכת אלהרוש, המתחם עלול להשתנות מעת לעת בהתאם למצב הביטחוני:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון."

אין חולק על כך כי אנו נמצאים בתקופת חירום, לאחר פרוץ המלחמה בתאריך 7.10.23 ועל כן המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש לא יוכל להישאר על כנו בעת הזו, ועל כן יש להתאימו למצב בו אנו נמצאים בימים אלה.

מאז פרוץ המלחמה, השאלה בדבר שינוי המתחם בגין ביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית נידונה מספר פעמים בבתי משפט מחוזיים במחוזות שונים.

עיון בפסיקת בתי המשפט מלמדת כי המתחם שנקבע במרבית המקרים הוא מתחם שנע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל. יודגש, כי גם במקרים בהם נקבע כי המתחם נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל, הוא נקבע נוכח העובדה כי מדובר בעתירה של המדינה, תוך הדגשה כי מתחם זה מתון מדי ויש להחמיר אותו בעתיד.

· בעפ"ג (חיפה) 1680-11-23 **מדינת ישראל נ' כסאב ואח'** (6.11.23), קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על קולת העונש, וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל בעת הזו נע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל. לפיכך, הוחמר עונשם של המשיבים באופן הבא: משיבים שעליהם נגזר בבית המשפט השלום עונש של 21 ימי מאסר, מאסר מותנה וקנס, הוחמר עונשם לחודשיים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס ואילו על המשיב, בעל עבר פלילי, שהושת עליו עונש של 40 ימי מאסר בבית המשפט השלום, הושת עונש של שלושה חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

· בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31221-10-23 **מדינת ישראל נ' אלנג'אר** (22.10.23) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי נוכח המתקפה והמלחמה בה מצויה מדינת ישראל, הערכים המוגנים ובהם ביטחון המדינה וזכותה לקבוע מי ייכנס בגבולותיה, מקבלים משנה תוקף ומחייבים החמרה בענישה. משכך, נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל נע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג (נצרת) 37018-10-23 **מדינת ישראל נ' אלחרוב** (25.10.23) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק נע בין חודשיים ובין 7 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת, מאחר והמדינה עתרה בבית המשפט השלום לקביעת מתחם שנע בין חודש לבין 6 חודשי מאסר בפועל, לצורך גזירת עונשו של המשיב נקבע בבית המשפט השלום מתחם כעתירת המדינה.

· בעפ"ג (מרכז-לוד) 30176-10-23 **מדינת ישראל נ' חרפוש ואח'** (25.10.23) הגישה המדינה שלושה ערעורים שאוחדו, אשר עניינם סוגיית הענישה הראויה של מי שהורשע בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדון, במציאות הביטחונית השוררת מאז 7.10.23. המדינה עתרה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי המציאות הביטחונית החרגה בתקופה זו מחייבת בחינה מחדש של מתחם העונש ההולם לעבירת השב"ח והענישה הראויה לכל נאשם

בתוך אותו מתחם. בית המשפט המחוזי קיבל את המתחם שהוצע על ידי המדינה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל- 6 חודשי מאסר בפועל, תוך ציון כי מדובר במתחם מתון.

בשים לב לכלל השיקולים המפורטים לעיל והמדיניות הענישה שנקבעה לאחר פרוץ המלחמה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים נע בין חודשיים ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

בעניינם של הנאשמים לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל לחומרא או לקולא.

באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

שקלתי את הודאתם המיידית של הנאשמים ולקיחת האחריות על מעשיהם.

עוד שקלתי את העובדה כי נאשם 1 ללא עבר פלילי וכי בעבר קיבל היתרי כניסה.

לחומרא שקלתי בענייניו של נאשם 2 כי לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות זהות, האחרונה משנת 2020.

על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. חודשיים מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 20.10.23.

ב. מאסר על תנאי בן 45 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על פי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

ג. התחייבות כספית בסך ₪ 1,500 למשך 3 שנים מיום שחרורו להימנע מביצוע עבירה בה הורשע.

נאשם 2:

א. 3 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 20.10.23.

ב. מאסר על תנאי בן 45 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה על פי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

ג. התחייבות כספית בסך ₪ 1,500 למשך 3 שנים מיום שחרורו להימנע מביצוע עבירה בה הורשע.

ביהמ"ש הסביר לנאשמים את משמעות ההתחייבות והזהירם כי אם יפרו אותה יחויבו בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

נאשם 1:

אני הבנתי את ההסבר של בימ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של ₪ 1,500 להימנע מביצוע העבירה בה

הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים.

נאשם 2:

אני הבנתי את ההסבר של בימ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 1,500 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשעתי בתיק זה למשך שלוש שנים.

עם סיום ריצוי העונש הנאשמים ישוחררו במחסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' כסלו תשפ"ד, 21 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.